

**[Finansministeren.]**

følgelig Ret til at stemme, skønt han ikke er valgt, men er udpeget. Han har Ret til at stemme, det er der ikke noget at sige til, men jeg nævner kun, at blandt de 8 Medlemmer var ogsaa Amtmanden. Naar det er Tilfældet, synes jeg ikke, man skal tale saa meget stærkt om Overgreb!

Til Slut skal jeg sige til den ærede Ordfører, naar han henviser mig til at tage Spørgsmaalet op til fornyet Overvejelse, at jeg har svaret de to Amsraad efter deres Klage til mig, at jeg fastholder min Udnævnelse, og derfor kan jeg ikke følge den ærede Ordfører i hans Henstilling om at tage Sagen op til fornyet Overvejelse.

**Ordføreren for Forslagsstillerne (Elgaard):** Til den højtærede Finansminister vil jeg gerne gøre den Bemærkning, at naar Skattedepartementet, som ogsaa understreget af det ærede Medlem Hr. Pürschel, anmoder om en Indstilling af Amsraadet og dette er sket ogsaa i disse Tilfælde, skal denne Indstilling foretages paa det Grundlag, Skattedepartementet anmoder om, og saa vil det ikke være muligt for den højtærede Minister at forsvare sin Udnævnelse. Naar Skattedepartementet i Skrivelsen præciserer, at det skal være kvalificerede og dertil villige Mænd, er der for Finansministeren ingen Begrundelse for ikke at følge Indstillingen, medmindre Finansministeren kunde hævde, at de paagældende ikke var kvalificerede til at udføre det Arbejde, de skulde udføre. Men den højtærede Finansminister har ikke blot i ijerneste Maade antydnet, at de af Amsraadet indstillede ikke var kvalificerede i enhver Henseende til at udføre Hvervet.

Derfor bliver der i den højtærede Ministers Forsvar den Svaghed, at Ministeren for at faa nogen Begrundelse for sin Udnævnelse maa manøvrere paa den Maade, at han sammenligner en Tilførsel til Protokollen med den Indstilling, som Skattedepartementet selv har anmodet Amsraadet om at sende. Det er derfor, selv om Ministeren mener at maatte fastholde sin Udnævnelse, alligevel en Udnævnelse, der er i Strid med Ordene og Aanden i den Lov, der er Grundlaget for Udnævnelsen af Vurderingsformænd. Der vil ikke for den højtærede Finansminister hverken i disse to Tilfælde eller i kommende Tilfælde være nogen Mulighed for en Fortolkning, der kan give Finansministeren Ret til de Udnævnelser, han her har foretaget.

Derfor vil jeg gerne ogsaa over for de ærede Medlemmer Hr. Th. Bach og Hr.

Smørum sige, at naar man stadig væk taler om Indstilling, er det en komplet Misforstaaelse. Der foreligger ikke nogen Indstilling over de tre for Aalborg Amts Vedkommende af 12 af samtlige Amsraadets 13 Medlemmer foretagne. Den Indstilling, man har anmodet om, har man, som jeg allerede har nævnt, faaet, og Kvalifikationerne tør man ikke bestride.

Derfor er der et godt Grundlag for Amsraadets Protest, og der er for Ministerens Vedkommende den Kendsgerning at gøre sig fortløbig med, at han dér har foretaget en Udnævnelse, der ikke kan forsvares, hverken ud fra den gældende Lov eller med Hensyn til de Kvalifikationer, man kunde kræve af dem, der bliver indstillet.

**Pürschel:** Det fylder min Sjæl med en meget sjælden Lykkefølelse at høre en Minister takke mig for et Indlæg, jeg fremfører, men jeg vil dog gerne sige til den højtærede Finansminister, at naar han var saa glad for det, jeg havde sagt, og mente, at det i Virkeligheden var en Støtte for ham, var hans Glæde begrundet deri, at jeg havde sagt, at Loven var uklar; men den højtærede Minister betragter jo ikke Loven som uklar. Hele Ministerens Forsvar bygger paa den Forudsætning, at Loven er klar, nemlig, at han er pligtig at følge Indstillingen; han siger bare, jeg har en Indstilling, som jeg følger. Og det er Svagheden i Ministerens Stilling; thi et enkelt Medlems Udtalelse kan godt være en Indstilling, men aldrig være Amsraadets Indstilling, og det er Amsraadets Indstilling, Ministeren skal bygge paa. Derfor har Ministeren ikke nogen Grund til at tage sig min Tale til Indtægt paa den Maade, han gjorde det.

Ministeren burde have nævnt nogle Eksempler paa, at ogsaa Forgængere og helst Forgængere, der ikke tilhørte samme Parti, havde tilsidesat Flertallets Indstillinger, da havde Ministeren staaet noget stærkere — uden dog at staa særlig stærkt —, end han gør i Øjeblikket. Det enkelte Eksempel, et Amsraad, der med 8 Stemmer imod 5 har vedtaget en Flertalsindstilling, er et Eksempel paa, at der ogsaa i Amsraadet findes Folk, der synes, at naar de har Magten, har de den for at bruge den, og det kan dog vist ikke være den højtærede Minister usympatisk, naar han gaar ned i sit Hjertes Dyb.

Jeg skal slutte med at sige, at et Demokrati, der skal forsvare sine Handlinger ved en Forstaaelse af Love og Skrivelser, som ikke er stemmende med, hvad der er den naturlige og rimelige Opfattelse, staaer